

ELS PROPIETARIS ANUNCIEN QUE RESPONDRA A ELS ENDERROCAMENTS DEMANANT INDEMNITZACIONS

La Llei de Costes, una batalla per estrenar

La Llei de Costes no ha començat a aplicar-se amb contundència a Balears tot esperant que es faci la delimitació dels 1.200 quilòmetres de litoral. Les notícies de demolicions en altres comunitats autonòmiques han alertat els propietaris d'edificis de les Illes, els quals han anunciat que acudirán als tribunals per a sol·licitar indemnitzacions en els casos d'enderrocament i pèrdua de terrenys privats.

Joana Mas

A bans de ser aprovada, ja s'albirava la Llei de Costes com una normativa maleïda per al Govern balear, que va considerar que usurpava competències a la CAIB en matèria d'ordenació del territori, litoral i urbanisme, i també als ajuntaments locals. Tot plegat va provocar la presentació d'un recurs d'inconstitucionalitat davant l'alt tribunal. Això no obstant, els sectors esquerrans de la societat balear estimaren que la iniciativa de protecció del litoral arribava massa tard, quan els desastres urbanístics ja s'havien consolidat a l'empara legal dels plans parcials i les normes subsidiàries dels ajuntaments balears.

Mentre la nova legislació sembla el pànic entre les comunitats de propietaris, Antoni Garau, cap de Demarcació de Costes, avança que a Balears hi deu haver únicament uns mil casos de construccions il·legals, dels quals, 700 corresponen a casetes guardabots. Els altres 300 són simplement ampliacions

abusives (trams d'escales, terrasses, balcons, etc.), de determinades edificacions. Això dona peu a Antoni Garau a afirmar que «l'aplicació de la Llei de Costes, el reglament de la qual no ha estat encara publicat, no serà catastròfica per a Balears».

Abans d'iniciar-se les previsibles escaramusses entre particulars i MOPU, Demarcació de Costes haurà d'aclarir la delimitació dels 1.200 quilòmetres de litoral per a ajustar-la a la Llei. A aquesta feina, que ja s'ha iniciat a les localitats mallorquines d'Andratx, Calvià, Santanyi, Campos, Ses Salines, Alcúdia, Arà, Santa Margalida i Muro, a més d'Alaior (Menorca), Sant Josep (Eivissa) i l'illa de Formentera, s'han destinat enguany 100 milions de pessetes, amb els quals es podran revisar uns 400 quilòmetres de costa. La delimitació de la resta de litoral conclourà el 1990.

«El treball té com objectiu detectar totes les obres abusives, petites o grans i fixar les línies de la legalitat d'una forma definitiva», afirma Antoni Garau. El cap de Demarcació de Costes assegura que les obres realitzades amb els

corresponents permisos i llicències no seran enderrocades. Les edificacions que abans eren privades i amb la nova reglamentació passen a ser de domini públic, es mantindran com a concessions que van de 30 a 60 anys. Aquest és el cas famós d'un hotel situat en la platja de Talamenca (Eivissa), que amb la delimitació se situa dins del domini públic. Passarà el mateix amb altres plantes hoteleres i xalets del litoral.

Precisament, l'aspecte relatiu a la pèrdua d'uns drets de propietat adquirits, sense dret a compensació, va ser un dels motius de la formulació del recurs d'inconstitucionalitat per part del govern i causa de la protesta de petits i grans propietaris.

Miquel Deyà, president de l'Associació de Propietaris de Finques Urbanes de Balears, explica que, des de l'entitat s'impulsaran els processos d'indemnització de tots aquells casos que lesionen el dret a la propietat privada. «Si no prosperen els recursos d'alçada, incitarem els associats perquè recorrin a la vida jurisdiccional contenciós administrativa», diu.

Primavera

NOVETATS en LLIBRES

edicions 62 s/a	 Editorial Laia
OBRES COMPLETES IV (Novel·la II) Joan Perucho Clàssics Catalans del Segle XX, 55. 344 pàgines. El gran mestre del gènere fantàstic mostra les seves extraordinàries habilitats narratives en dues novel·les que han marcat tota una època.	BARCELONA 2080 I ALTRES CONTES IMPROBABLES Víctor Mora El Mirall i el Temps Una imaginació desbridada i unes dots de fabulació poc comunes es manifesten a BARCELONA 2080 I ALTRES CONTES IMPROBABLES.
Edicions BROMERA	EDITORIAL EMPÚRIES
EL SUPERVIVENT Barry Faville Col·lecció Espurna, 2 Aventures, amor i suspens en un futur postnuclear.	PUIG ANTICH Vicent Andrés Estellés Col·lecció El Ventall, 8 Homenatge del gran poeta valencià a l'última víctima catalana de la dictadura.
 GREGAL LLIBRES consorci d'editors valencians s.a.	 LA GALERA, S. A., EDITORIAL
EL JOC I EL FOC Antologia de poesia amorosa Enric Sòria, Francesc Sellés Col·lecció Gregal Juvenil, 28 Il·lustracions Conxa Alonso.	PAUL I LOUISE Anne Pierjean Els grumets de mar enllà, 56 Una sensible evocació del món rural provençal i d'una amistat.
 EDITORIAL TRES I QUATRE	 curial
GRAMS Boro Miralles Col·lecció narratives 314, 6 Un producte de luxe enllaunat al buit, apte per a festes amb canapès d'ou dur amb anxova i sangries psicodèliques.	ONOMASTICON CATALONIAE Dirigit per Joan Coromines Vol. I: <i>Toponímia antiga de les Illes Balears</i> . A cura de Joan Coromines i J. Mascaró Passarius. Recull de tots els noms de lloc i de persona antics i moderns, emprats en el domini lingüístic català.
 Edicions Proa	 2001 Plenil·luni Ciència-Ficció
EL DIA DEL JUDICI Salvatore Satta Trad. de Carme Arenas Il·lustració de Gerard Rosés A tot vent 266 232 pàgs. 1.500 ptes.	DUNA Frank Herbet Traducció de Manuel de Seabra Col·lecció «2001», 21, 648 pàgines La fantasia ètica més consistent de la literatura de ciència-ficció. Una obra mítica.

D'altra banda, Antoni Garau explica que l'administració no té l'obligació d'indemnitzar per l'enderrocament d'edificis il·legals, quan no s'escaigui la legalització per raons d'interès públic. En canvi, observadors de la realitat urbanística balear auguren que l'ambigu concepte d'interès públic pot ser una font de discriminació perquè afavorirà grans plantes hoteleres i anirà en detriment dels xalets xicotets. Aquesta no és l'opinió d'Antoni Garau, que, com exemple, cita les típiques cases mallorquines que s'edificaren els anys 40 a Pollença i Porto Colom i que ara s'inclouran en la zona de protecció. Garau creu que, encara que algunes vivendes són il·legals, no s'enderrocaran atenent al seu interès social, encara que quedaran fora d'ordenació. Això significa que en aquestes vivendes només es podran fer obres de recuperació sense que puguin augmentar el seu volum.

També quedaran fora d'ordenació un nombre important d'hotels de la costa, que segons les circumstàncies, en uns casos es mantindran en peu sense possibilitat de realitzar remodelacions, i en altres, amb l'únic dret a realitzar obres de conservació, reparació i millora. Així, d'ací a deu anys algunes edificacions estaran en estat ruïnós.

El futur aspecte degradat de certes construccions costaneres preocupa Jeroni Saiz, titular de la Conselleria d'Obres Públiques i Urbanisme que, només fer-se públic el projecte de Llei, va declarar que la nova normativa intentava «actuar en processos irreversibles».

Per la seua banda, els sectors més esquerrans de la societat balear, per exemple el PSM, han denunciat en nombroses ocasions l'alegria amb què les corporacions municipals aproven les normes subsidiàries i els plans parcials d'ordenació deixant així via lliure a l'edificació d'enormes moles de ciment que dominen el litoral balear i atempten contra l'entorn paisatgístic. Són molts els que opinen que la llei ha arribat massa tard.

«A partir de l'aprovació de la llei —assenyala Antoni Garau— els ajuntaments estan subjectes a un major control. Abans de l'aprovació inicial, els plans d'ordenació han de ser enviats a Demarcació de Costes perquè s'hi presentin al·legacions i hi hagi suggeriments. Ara, perquè les corporacions municipals puguin aprovar definitivament els plans, aquests hauran de comptar amb el consentiment del MOPU, organisme que haurà d'haver emès un informe vinculant.» □